Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund)

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

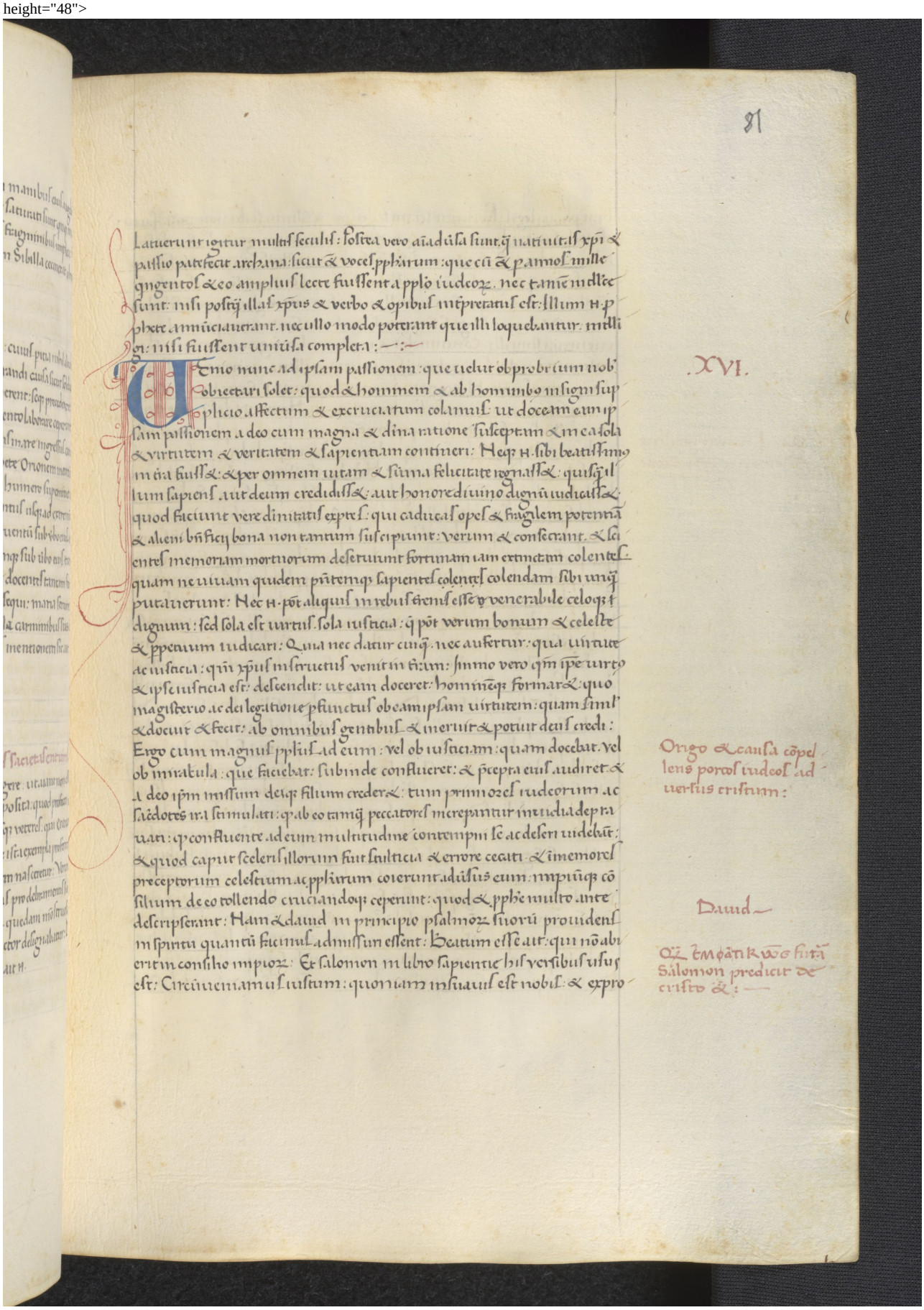

81

Latuerunt igitur multis seculis: postea vero aūadūsa sunt. q̄ natiuitatis xp̄i & passio patefecit archana: sicut & voces pphārum: que cū & p annos mille quingentos & eo amplius lecte fuissent a pplō iudeoz. nec tamē intellecte sunt: nisi postq̄ illas xp̄us & verbo & operibus impetrauit esse: illum h̄ predixerant nūciauerant. nec ullo modo poterant que illi loquebantur: intelligi: nisi fuissent unitūsa completa: —:—

.XVI.

Venio nunc ad ipsam passionem: que uelut obprobrium nobis obiecturi soler: quod & hominem & ab hominibo insignitum supplicio affectum & excruciatum colamus: ut doceam eum ipsam passionem a deo cum magna & diuina ratione susceptam & in ea sola & virtutem & veritatem & sapientiam contineri: Hec: h̄: sibi beatissimo in ūa fuisse: & per omnem uitam & summa felicitate regnasse: quisq̄ illum sapiens: aut deum credidisse: aut honore diuino dignū iudicasse: & quod faciunt vere diuitias expetes: qui caducas opes & fragilem potentiā & alieni būficij bona non tantum suscipiunt: verum & consecrant. & lacentes memoriam mortuorum deseruunt fortunam iam extinctam colentes: quam neminem quidem pūtemq̄ sapientes colendam sibi unq̄ putauerunt: Nec h̄: pōt aliquis in rebus terrenis esse q̄ venerabile celoq̄ & dignum: sed sola est uirtus: sola iustitia: q̄ pōt verum bonum & celeste & appetendum iudicari: Quia nec datur cuiq̄: nec auferri: quia ultra ac iustitia: quā xp̄us instructus venit in terram: immo vero q̄m ipe virtus & ipsa iustitia est: descendit: ut eam doceret: hominēq̄ formaret: quo magisterio ac dei legatione pfunctus: ob eam ipsam uirtutem: quam simul & docuit & fecit: ab omnibus gentibus & meruit & potuit deus credi: Ergo cum magnus pplus ad eum: vel ob iustitiam: quam docebat. Vel ob miracula: que faciebat: subito de confluerent: & preparatus eius audiret: & a deo ipm missum dei q̄ filium crederet: tum primo scribe iudeorum ac sacerdotes ira stimulati: q̄ ab eo tamq̄ peccatores increpantur inuidia deprauati: q̄ confluente ad eum multitudine contempti se ac deseri uidebāt: & quod caput scelerum illorum fuit stultitia & errore cecati & immemores preceptorum celestium ac pphārum coierunt aduersus eum: impiūq̄ cōsilium de eo tollendo cruciandoq̄ ceperunt: quod & pphē multo ante descripserant: Nam & dauid in principio psalmoz suorū prouidens in spiritu quantū fieri mas admissum esset: Beatum esse ait: qui nō abiit in consilio impioz: Et salomon in libro sapientie his versibus usus est: Circūueniamus iustum: quoniam inutilis est nobis: & expro

Origo & causa cōpellens populos iudeos ad uerbis christum:

Dauid—

Salomon predicit de christo &:—